



Arrest

nr. 31 314 van 9 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. FRANSEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Zuwulo, Lofa county. U hebt uw ouders nooit gekend. U bent opgevoed door een vrouw, (K.K.), die u aantrof toen ze naar de markt ging om boodschappen te doen. U bent niet naar school geweest maar hebt door uw deelname aan een studieklass in het dorp toch wel enkele dingen geleerd. Via zelfstudie hebt u leren schrijven en u las ook veel boeken als u de kans had. U werkte op het land en de oogst ging u soms verkopen in Monrovia. De vrouw bij wie u opgroeide was een 'zoj', iemand met een heel belangrijke functie in de society. Ze probeerde u op te leiden tot haar opvolger en u groeide snel door tot 'junior zoj'. U stond de andere zoj's tijdens de initiatie van meisjes in de Sande Society -die tot een jaar kon duren- bij. In het woud werden de jongvolwassenen voorbereid op hun latere leven. Ze leerden er hoe ze een goede huisvrouw moeten zijn, koken, kleren verstellen, aan landbouw doen ter voorbereiding van het zelfstandig en volwassen leven dat meestal snel volgde na de initiatie. Uw specifieke taak bestond er

in te helpen bij de voorbereidingen van de besnijdenis van de meisjes. U moest hiertoe de geesten en donkere krachten oproepen, mengsels maken met zaden die u vond in het woud en ingrediënten die u kreeg van andere zoj's. Tijdens de uitvoering van de besnijdenis mocht u niet aanwezig zijn maar na afloop ervan moest u de weggesneden lichaamsdelen en het bloed offeren aan de geesten van het woud. Op een dag maakte u kennis met een evangelist, (J.M.). Toen hij u een eerste keer aansprak, ging u geen gesprek aan. Hij bleef echter aandringen en op een dag ging u de conversatie aan. Hij sprak u over de bijbel, Jezus Christus, zei dat u naar de hel zou gaan omwille van wat u deed en nodigde u uit om deel te nemen aan de bijbelstudies. Beetje bij beetje kon hij u overtuigen en uiteindelijk realiseerde u zich dat u uw hele leven al onder controle stond van (K.). Het lezen van de bijbel overtuigde u ervan dat u niet langer deel kon nemen aan de rituelen van de Sande Society. 's Nachts kreeg u nachtmerries waarin u geconfronteerd werd met uw beslissing. U droomde er zelfs van dat u werd neergestoken. U vertelde de evangelist over uw ervaringen en hij zei u dat u bij demonen leefde, dat u moest leren vasten en bidden. U schiep hieruit moed en confronteerde (K.) met uw nieuwe inzichten. U zei haar dat u Jezus Christus had ontvangen en dat u haar niet langer kon helpen met de besnijdenissen. Ze antwoordde dat u een grote fout maakte en dat niemand die zo'n positie als de uwe had, zomaar die post kon verlaten. Op een dag riep ze u bij zich en zei u dat u door de Society moest worden gestraft. Daags nadien werd u naar het bos gebracht onder het voorwendsel dat ze u nodig hadden voor een bijeenkomst. U werd er vastgebonden en kreeg te horen dat u gestraft zou worden omdat u tegen de Society had gehandeld. Een week later kwam een buurvrouw, ook een zoj, u uit uw benarde positie bevrijden. U en (M.H.) kwamen goed overeen en ze zei u dat u zou worden geofferd. Ze bracht u naar Zuwulo en gaf u een adres in Monrovia van haar familie waar u naartoe kon. U kon er verblijven maar twee dagen later bracht de zus van (M.H.) u op de hoogte van het feit dat ze waren te weten gekomen wat (M.H.) gedaan had en haar hadden opgepakt, geslagen en meegenomen naar het woud. U kreeg ook te horen dat (M.H.) hen gezegd had waar ze u naartoe had gestuurd. De volgende dag merkte u door het raam een groep mensen op die de woning naderde. U vluchtte langs achter weg in de richting van de haven. Een groep arbeiders stond voor de poort te wachten. Toen die geopend werd, ging u mee binnen. U sprak een man aan en deed hem uw problemen uit de doeken. Hij zei u dat u niet anders kon dan vertrekken gezien uw problemen met de Society. Hij vroeg u te wachten tussen twee containers en keerde enige tijd later terug met een blanke man die u vroeg of u klaar was want het schip zou dezelfde dag nog vertrekken. Op 28 mei 2008 vertrok u uit het land. De blanke man die u aan boord had gebracht, vroeg u in een kamer te blijven. Op een dag kwam hij u halen, gaf u kledij zodat het leek alsof u een werknemer van het schip was en bracht u aan wal. Op 27 juni 2008 wendde u zich tot de gebouwen van de Belgische asielinstanties en startte er uw asielprocedure.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U kon niet overtuigen met betrekking tot uw bewering te zijn geboren en getogen in Zuwulo. Gevraagd naar dorpen in de buurt van Zuwulo, moest u het antwoord schuldig blijven (Cg, p.4). Het is in het geheel niet aannemelijk dat u geen enkele naam zou kunnen reproduceren van dorpen in de buurt van uw woonplaats. Als verantwoording voor uw onwetendheid zei u dat u het grootste deel van uw tijd doorbracht in het bos, dat u enkel naar de stad ging om uw producten te verkopen en dat uw leven sterk beïnvloed en gecontroleerd werd door de vrouw die u opvoedde (Cg, p.4). Wat dit laatste argument betreft dient toch ernstig voorbehoud te worden gemaakt bij uw bewering dat u onder controle stond van (K.) aangezien het u vrij stond te reizen naar de hoofdstad. Uit het feit op zich dat u deel uit maakt van de gemeenschap van Zuwulo en de daaruit volgende dagelijkse omgang die u moet gehad hebben met de inwoners of buurtbewoners (bij uw verplaatsingen) volgt logischerwijze dat u toch enkele basisgegevens met betrekking tot uw onmiddellijke leefomgeving zou moeten kunnen verstrekken. Dit bleek niet het geval te zijn. Van de plaatsnamen die u wel verschaftte en werden teruggevonden in de bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, bevindt geen enkele zich in de buurt van Zuwulo (Cg, p.4, zie informatie in administratief dossier). U verklaarde in strijd met de werkelijkheid dat de rivier de Cavalla door het bos nabij Zuwulo loopt terwijl uit de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier blijkt dat de Cavalla-rivier in het geheel niet in de buurt van Zuwulo stroomt (Cg, p.4). U beweerde voorts dat de berg 'Mutuvi' zich in de buurt situeert, op ongeveer een uur wandelen voor wie de weg kent vanuit Zuwulo. Ook hier slaat u de bal grondig mis.

Zuwulo bevindt zich immers op aanzienlijk grotere afstand van de berg Mutuvi (zie informatie in administratief dossier). Toen u door de interviewer twee namen van dorpen werden voorgelegd die zich in de onmiddellijke buurt van Zuwulo bevinden, Bokeza en Zelimai, kon u enkel zeggen dat Bokeza klinkt als een naam van een plaats in de regio Zorzor en dat Zelimai niet ver van Zuwulo is (Cg, pp.10-11). Gevraagd welke richting Zelimai uit is, moest u het antwoord schuldig blijven (Cg, p.11). Men zou toch mogen verwachten dat u spontaan enige toelichting kan geven over de dorpen uit uw onmiddellijke buurt wanneer deze u worden voorgelegd. U verklaarde voorts geen dialect te spreken. U zei weliswaar Loma te begrijpen maar het niet te spreken. Dit is niet overtuigend te noemen gelet op uw bewering uw hele leven in een (afgelegen) dorp te hebben gewoond met voornamelijk inwoners van Loma-origine (Cg, p.10). Uw verklaarde jonge leeftijd volstaat niet als eventuele verantwoording voor uw onwetendheid. Blijkens een medisch onderzoek, uitgevoerd in opdracht van de Dienst Voogdij, had u op 15 juli 2008 immers een leeftijd van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar als minimum leeftijd werd naar voren geschoven (zie kennisgeving beslissing Dienst Voogdij, dd. 23 juli 2008 in administratief dossier).

Het feit dat u niet kon overtuigen geboren en getogen te zijn in Zuwulo, plaatst meteen uw hele asielrelaas op de helling. U situeert de oorzaak van uw vervolgingsfeiten immers in Zuwulo. Er kan dan ook geen andere conclusie worden getrokken dan dat de door u aangehaalde problemen niet gebaseerd zijn op ervaringen die u daadwerkelijk hebt meegemaakt.

De door u voorgelegde kopie van uw geboorteakte kan gelet op voorgaande opmerkingen met betrekking tot uw leeftijd niet langer in overweging worden genomen. Uw reisweg kan –bij gebrek aan documenten- niet worden nagetrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de afwezigheid van rechtens vereiste feitelijke grondslag. Hij geeft hierbij een algemene theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar rechtsleer. De feiten die ten gronde liggen aan de beslissing zouden niet zorgvuldig, vaag en onnauwkeurig zijn vastgesteld en worden volgens verzoeker niet veruitwendigd in de beslissing zelf. Hij werpt tevens op dat het minimaliseren van feiten geen afdoende motivering is om een verzoek tot verblijf te weigeren.

Verzoeker betoogt wel degelijk geboren en opgegroeid te zijn in Zolowo en bij terugkeer naar Liberia gevaar te lopen om gedood te worden. Aan het verzoekschrift wordt een affidavit van 16 mei 2009 toegevoegd, waarin verklaard wordt dat hij geboren en getogen is in Zolowo. Tevens brengt hij een verklaring bij van pater F.S. aangaande de redenen van zijn vermeende vervolging in Liberia.

Verzoeker merkt op dat de beroepstermijn van vijftien dagen hem niet toegelaten heeft alle stukken tijdig te vergaren en stelt de bewijsstukken toe te sturen van zodra ze voorhanden zijn.

Bij aangetekend schrijven van 29 juli 2009 brengt verzoeker een aanvullende nota bij, waarbij hij de originelen voegt van het eerder bijgebrachte affidavit en van de verklaring van pater F.S., alsook een verklaring van M.S.K. van 17 juli 2009 met betrekking tot het feit dat verzoeker gevaar loopt bij terugkeer naar Zowolo.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle

elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat dit doel in casu is bereikt.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De Commissaris-generaal kon op goede grond besluiten geen geloof te hechten aan verzoekers beweerde afkomst uit Zowolo, gelet op zijn gebrekkige kennis omtrent de streek en de vaststelling dat zijn verklaringen niet overeenstemmen met de informatie die zich in het administratief dossier bevindt (stuk 13). Van verzoeker kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij correcte verklaringen aflegt omtrent de streek waar hij gedurende zijn hele leven zou gewoond hebben. Zijn argumentatie dat hij meestal in het bos verbleef wordt terecht niet afdoende geacht ter verklaring van zijn onwetendheid met betrekking tot basisgegevens als buurdorpen, rivieren en bergen in de omgeving. Verzoeker zou immers meermaals naar Monrovia zijn gegaan om zijn landbouwproducten te verkopen. De vaststelling dat hij geen dialect spreekt valt bovendien moeilijk te rijmen zijn verklaring dat de vrouw die hem zou opgevoed hebben Loma sprak en hij zijn hele leven in een dorp zou gewoond hebben met voornamelijk inwoners van Loma origine. Verzoeker beperkt zich ertoe de bestreden motivering tegen te spreken en te volharden in zijn verklaring wel degelijk afkomstig te zijn uit Zowolo, zonder enig concreet element bij te brengen dat de bestreden motivering omtrent zijn gebrekkige kennis, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, kan ontcrachten.

Aan de verklaringen van pater F.S.J. van de 'S.P.P. Church' en M.S.K., waarin wordt gesteld dat verzoeker afkomstig is van Zowolo en waarin zijn problemen worden aangehaald, kan geen objectieve bewijswaarde worden toegekend aangezien dit gesolliciteerde documenten betreffen waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend.

Uit het "affidavit of confirmation" kan enkel worden afgeleid dat een advocaat voor de vrederechter in Liberia verklaard heeft dat verzoeker afkomstig is uit Zowolo en problemen heeft gekend met de society waarbinnen zijn pleegmoeder "zoj" was omwille van zijn religie, waarna hij Liberia diende te ontvluchten. Gezien het de taak is van een advocaat om de belangen van zijn cliënt te behartigen, kan ook dit document niet aanvaard worden als objectief bewijs. Dit klemmt des te meer daar verzoeker ter zitting verklaart dat hij 'Attorney McG.' nagenoeg niet persoonlijk en slechts via een derde kent, in casu een lid van zijn kerkgenootschap.

Verzoekers vastgestelde gebrek aan kennis omtrent zijn vermeende streek van afkomst kan hoe dan ook niet worden toegedekt door dergelijke attesten.

De voormelde documenten doen geen afbreuk aan de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst uit Zowolo en derhalve evenmin aan de problemen die hij daar zou kennen met de Sande Society. Ten overvloede wordt opgemerkt dat het bijzonder onwaarschijnlijk dient te worden geacht dat verzoeker als man actief betrokken zou zijn bij de voorbereiding en de rituelen van de vrouwenbesnijdenis binnen de Sande Society aangezien dit, zoals tevens blijkt uit zijn verklaringen, een zeer besloten vrouwengroepering betreft met strikte rituelen en het voor een Liberiaan algemeen bekend is dat voor mannen een gelijkaardige (strikte rituelen inzake initiatie en opleiding) 'Poros Society' bestaat.

Aangaande de door verzoeker neergelegde kopie van zijn geboorteakte wordt door de bestreden beslissing terecht verwezen naar het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij, waarin werd vastgesteld dat hij op dat ogenblik minimum 20, 6 jaar oud was (administratief dossier, stuk 10), waardoor geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring op 18 september 1992 te zijn geboren.

Gelet op bovenstaande overwegingen dient te worden geconcludeerd dat de Commissaris-generaal de asielaanvraag van verzoeker op individuele wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing genomen heeft met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De beslissing wordt gedragen door pertinente motieven die hun grondslag vinden in het administratief dossier en die door verzoeker niet op afdoende wijze worden weerlegde. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden volgehouden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenfinding. Dat de bestreden beslissing zou voortvloeien

uit incorrecte feitenvinding of onzorgvuldig zou zijn voorbereid kan niet worden aangenomen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoorverslag van het CGVS, alsook de verzamelde landeninformatie. Verzoeker heeft de kans gekregen om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, welke eveneens in acht werden genomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.2.1. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus is verzoeker van oordeel dat de bestreden beslissing niet specifiek gemotiveerd wordt.

Verzoeker verwijst naar Richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, meer bepaald naar artikel 2 (e), waarin de subsidiaire beschermingsstatus wordt gedefinieerd en artikel 15 (c), waarin het begrip "ernstige schade" wordt omschreven. Hij wijst tevens op artikel 5, §2 van deze Richtlijn, dat stelt dat het reëel risico op het lijden van deze schade ook gegrond kan zijn op activiteiten die verzoeker heeft gehad sedert hij het land van herkomst heeft verlaten.

Verzoeker is van oordeel dat uit het bovenstaande relaas blijkt dat hij wel degelijk een reëel risico loopt op ernstige schade bij terugkeer.

2.2.2. De omstandigheid dat de motivering inzake de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend is aan deze omtrent de vluchtelingenstatus kan niet aanzien worden als een schending van de motiveringsplicht.

Verzoeker baseert zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn afkomst en derhalve eveneens van zijn relaas (zie sub 2.1.2), alsook op de overige elementen in het administratief dossier, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS